Tajne posta

[Bosanski]

أسرار الصوم

[اللغة البوسنية]

Elvedin Pezić

ألودين بزيتش

Revisión : Yahya Juan Suquillo

مراجعة: أبو أسامة الجزيري

Oficina de Dawa en Rabwah - Riyadh

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

2008 -1429

islamhouse.com

TAJNE POSTA

ZAŠTO JE MUSLIMANIMA PROPISAN POST

Ako bi čovjek pažljivo pogledao u šerijatske tekstove zasigurno bi se iznenadio vidjevši koliko je vjera Islam potpuna i sveobuhvatana, da svakoj stvari pridaje pažnju onoliko koliko zaslužuje. Mnogo je ljudi, a naročito u današnjem vremenu, koji imaju pogrešna ubjedenja i vizije o vjeri Islamu. Faktori koji su prouzrokovali ta neispravana ubjedenja su mnogobrojni, nerijetko je neznanje i nepoznavanje principa i načela vjere faktor koji čini da ljudi imaju pogrešna ubjedenja o vjeri Islamu. Nekada su pogrešna interpretacija Islama od strane muslimana i nemar u pojašnjavanju i dostavljanju originalne vjere ljudima bili razlogom da su mnogi zamrzili Islam ili da, u najmanju ruku, o njemu imaju mnoge predrasude.

Ako na sve to pridodamo trud i napor koji nevjernici-neprijatelji čovječanstva-ulažu kako bi Islam prikazali u očima ljudi vjerom terorizma, nasilja, a muslimane, kao sljedbenike te vjere, konzervativnim, zaostalim, netolerantnim, tada će nam biti kristalno jasno zašto ljudi u velikom broju slučajeva imaju pogrešna ubjedenja o jedinoj priznatoj vjeri kod Allaha, vjeri koja je derogirala i dokinula prijašnje vjerozakone, vjeri Islamu. Tada će nam biti jasno zašto neprijetelji čovječanstva vrijedaju insana koji je poslan kao milost svjetovima, da bi, Allahovom voljom, čovječanstvu pokazao put iz dubokih tmina zablude na svijetlost upute, sreće i zadovoljstva na dunjaluku prije sreće i zadovoljstva na budućem svijetu.

U ovom tekstu ćemo pokušati spomenuti neke tajne propisivanja posta, ovog velikog badeta, kako bi se po ko zna koji put uvjerili u istinitost činjenice da je Islam savršena vjera, i da je pogrešno ubjeđenje velikog broja muslimana i nevjernika da vjera Islam nema nikakve veze sa čovjekovim svakodnevnim životom. Ubjeđenje da se vjera prakticira samo u unutrašnjosti džamije, a kada izideš iz nje da se život, ponašanje, izgled muslimana ni u čemu ne razlikuje od života, ponašanja, izgleda nevjernika. Pitanje koje bi svako od nas trebao da postavi sebi; da li smo ikada razmišljali o razlozima propisivanja posta? To, da je muslimanima naređen i da im je to jedan od temelja vjere da poste jedan od dvanaest mjeseci u godini?

Da li smo postavili sebi pitanje; da li Uzvišenom Allahu treba naše gladovanje, sustezanje od vode, pića i svega onoga što kvari post, ili propisivanje tog posta nosi sa sobom mudrosti i koristi koje koriste čovjeku u ovodunjalučkom životu? Da Uzvišenom Allahu nije potrebno naše gladovanje i da je post priopisan zbog koristi koje se vraćaju nama ukazuju nam riječi Allahovog miljenika koje je zabilježio imam Buhari od Ebu Hurejre r.a.:

"Ko ne ostavi laž i rad po njoj -niti vrijeđanje drugih- Allahu nije potrebno njegovo ostavljanje hrane i pića."(br.1903)

Koliko je muslimana koji kada poste to drugi ne primjećuju na njegovom ponašanju sve dok on to ne kaže, a trebalo bi da se tragovi posta vide na čovjekovom ponašanju.

Post je propisan da bi se povećala čovjekova bogobojaznost, strah od Uzvišenog Allaha

Na to nam jasno i nedvosmisleno ukazuju riječi mudrog zakonodavca, Uzvišenog Allaha: "O vjernici! Propisuje vam se post, kao što je propisan onima prije vas, da biste se grijaha klonili, da bi ste se Allaha bojali." Da li naš post nama povećava strah od Allaha ili ne povećava, da li smo postigli korist posta koja je spomenuta u ovom ajetu?
Nerijetko se dešava da se dan u kojem ljudi poste i dan u kojem ne poste ne razlikuju ni po čemu. Čovjek izlazi iz ramazana isti onakav kakav je bio i prije ramazana, a da smo postili postom koji od nas traži Mudri Zakonodavac ne bi bilo tako.

Dan u kojem postimo razlikovao bi se od dana u kojem ne postimo, naše stanje poslije ramazana bi se razlikovalo od našeg stanja prije ramazana Zar nije apsurd, da čovjek u toku posta može da ostavi i da se strpi od onoga što mu je u osonovi dozvoljeno i ono što mu koristi; hranu, piće, spolni odnos, a ne može da se strpi od stvari koje su mu zabranjene i čije činjenje u velikom broju slučajeva nosi sa sobom velike štete, kako po počinioca tako i po društvo u kojem živi.

Čudno, zar ne?! Zar Gospodar zbog kojeg si ostavio dozvoljene i korisne stvari u toku posta nije Živ i Viječan, u ramazanu i izvan njega? Imam osjećaj da velik broj ljudi vjeruje da je Uzvišeni Allah živ samo u ramazanu, i da je dovoljno da obožavamo Allaha pokoravajući mu se u ramazanu a da sa prvom jacijom u ševalu se vraćamo starom načinu življenja.

Možda to ljudi ne govore svojim jezicima ali njihovo ponašanje i djela ukazuju na to. Zamislite da čovjek ima baštu koju jedanaest mjeseci tokom godine prekriva snijeg, a jedan preostali mjesec snijeg se topi i sunce obasijava tu baštu. Da li bi taj mjesec dana bio dovoljan da čovjek zasije usjeve i da dočeka plodove od kojih zavisi njegova egzistencija?

Sigurno bi taj čovjek umro od gladi Tako je i sa nama, kako očekivati Allahovu milost na Sudnjem danu ako smo jedanaest mjeseci u godini bili nepokorni Gospodaru i oglušivali se o njegove naredbe a jedan mjesec u toku godine-samo- bili pokorni

Zamislite da imate roba koji vam je poslušan jedan mjesec u godini a jedanaest mjeseci je nepokoran, da li bi bili zadovoljni tim robom ili bi gledali da ga se riješite i da nađete nekoga ko će, minimalno, biti pokoran pola godine, i više.

Post je propisan kao prilika da se čovjek pokaje i okrene novu, bijelu stranicu u svome životu.

Kada bi ljudi razmišljali o postu sigurno bi shvatili da je period ramazana idealna prilika da se pokajemo za počinjene grijehe i da crne stranice našeg života zatvorimo i okrenemo novu, bijelu stranicu života. O vrijednosti pokajanja čovjeku muslimanu ne treba govoriti jer je on svjestan toga.

A da pokajanje nema drugih koristi osim da Allah voli one koji se kaju, da se Allah raduje pokajanju svojih robova više nego što bi se čovjek obradovao izgubljenoj devi u pustinji na kojoj mu je voda i hrana, da je Allah obećao da će pokajnike pomoći imecima, čestitim porodom i kišom, da je obećao da loša djela pokajnika, ne samo da će ih oprostiti, već ih u dobra pretvoriti, to bi bio dovoljan razlog da čovjek musliman žudi za pokajanjem

Pogledajmo samo koliko nam je to olakšano u ramazanu. Uzvišeni Allah je iz svoje milosti, potstičući robove na pokajanje učinio da šejtani budu zatvoreni u ramazanu. Istinitost hadisa koji govore o tome primjetna je na svakom koraku. Ljudi koji tokom cijele godine ne znaju za Islam niti njegove principe u ramazanu dolaze u džamiju, pokorno padaju Uzvišenom Gospodaru na sedždu. Ljudi koji su iskušani nekim od poroka, u ramazanu strpljivo ostavljaju te poroke, tražeći time Allahovu milost, Njegov oprost, vječnu nagradu džennet. Ljudi koji izvan ramazana ne mogu zamisliti dan bez ispušene kutije cigara, u ramazanu smognu snage da ostave duhan od pojave zore pa sve do zalaska sunca.

Žene, koje tokom cijele godine razgolićene šetaju ulicama našega grada i na taj način prkose Milostivom Allahu, i one u ramazanu pobijede šejtana na momenat pa pokriju svoje tijelo i odlaze u džamiju kako bi u džematu klanjale teravih namaz. Koliko je onih koji izvan ramazana ne mogu da zamisle dan bez alkohola, a u ramazanu smognu snage da ostave alkohol, i ne samo u danima ramazana, već tokom cijelog mjeseca. Sve su to pokazatelji istinitosti hadisa u kojima je Allahov Poslanik kazao da kada nastupi mjesec ramazan šejtani se sputavaju i povezuju u lance. Ovakav ambijent svuda oko nas zasigurno mnogo olakšava onima koji žele da se pokaju za ono što su počinili u prošlosti. Ovaj mjesec je velika prilika za sve da okrenemo novu stranicu u našem životu, da se pokajemo za počinjene grijehe.

Ako sada u ovom blagoslovljenom mjesecu ne donesemo čvrstu odluku da ćemo ostaviti grijehe koje smo svijeno ili nesvijesno činili prije ramazana, pa kada ćemo. Ne smijemo dopustiti sebi taj luksuz pa da kažemo „ja sam mlad, imam ja još vremena, pokajat ću se slijedećeg ramazana".

Zaista su to izgovori koji nemaju nikakvu težinu, jer kako odgađati pokajanje za momenat koji ti niko ne može garantovati da ćeš doživjeti.

Pogledajmo oko sebe pa ćemo vidjeti da je mnogo onih koji su bili naših godina ali više nisu među živima. Oni su otišli svome Gospodaru, a da li su se pokajali prije odlaska? Da li su propustili priliku da se rasterete velikog bremena grijeha, za koje će sigurno polagati račun na Sudnjem danu. Ako su oni prokockali tu šansu, pa zar da i mi padnemo u istu grešku, ili ćemo se okoristiti od tuđih grešaka i nećemo čekati da svaku stvar učimo na sopstvenim greškama, jer je to ponekada i nemoguće, kao u ovom slučaju.

Zato, cijenjeni brate i poštovana sestro, čvrstu odluku donesi da će ovaj ramazan biti prekretnica tvoga života, da ćeš od ovog ramazana ostaviti poroke koji ne samo da su zabranjeni načelima ove savršene vjere, već nose sa sobom mnoge štetne posljedice kako po pojedinca tako i po društvo u kojem počinioc živi.

Čvrsto odluči da ćeš od ovog ramazana ostaviti loše društvo koje te svakim danom sve više i više odvodi u ponor, koliko je samo omladinaca upropašteno jer nisu smogli snage da ostave loše društvo. Omladinci koji su više nego potrebni ovom napaćenom društvu. Koliko je omladinaca katastrofalno završilo svoju životnu karijeru, koji su umrli kao ovisnici o drogi, oboljeli od side i mnogih drugih neizlječivih oboljenja.

Doživjeli su poniženje još na ovom svijetu, a ono što ih čeka na onom svijetu je mnogo teže i bolnije. Koliko je djevojaka koje su izgubile svaki vid vrijednosti kao posljedica druženja sa lošim društvom, čemu vrijedi dijevojka koja je izgubila nevinost –čednost- još u osnovnoj školi, prije nego li je postala punoljetna?!

Čemu vrijedi djevojka koja je zatrudnila prije braka i zbog toga se morala udati ili se očistiti, kako bi se sačuvala od ovodunjalučke sramote?! Zar da takve žene odgajaju buduće generacije, zar će takva žena biti vjerna svome mužu? A vrijedi li živjeti u braku u kojem muž nije siguran da ga njegova supruga ne vara s nekim s kim je imala veze još prije braka.

Ovo su samo neke posljedice druženja sa lošim društvom, a kada bi smo htjeli da spomenemo sve negativne posljedice druženja sa lošim društvom trebalo bi nam mnogo vremena. Zato, ponavljam, cijenjeni brate i poštovana sestro, čvrstu odluku donesi da ćeš od ovog ramazana ostaviti loše društvo i ono čemu oni pozivaju.

Ne dozvoli sebi da budeš od onih koji će kazati kada dođu na Sudnji dan: „Na Dan kada nevjernik prste svoje bude grizao govoreći: "Kamo sreće da sam se uz Poslanika pravog puta držao, kamo sreće, teško meni, da toga i toga za prijatelja nisam uzeo, on me je od Kur'ana odvratio nakon što mi je priopćen bio!" – a šejtan čovjeka uvijek ostavlja na cjedilu –“

Post nas uči da smo neprestano pod nadzorom Uzvišenog Gospodara.

Islamski učenjaci često spominju da je post jedini ibadet u kojem se čovjek ne može pretvarati i da to čini kako bi se pokazao pred ljudima.

Kako to? Zato što čovjek može da kaže ljudima da posti a u stvari on ne posti, jer je to nemoguće provjeriti. Ko čovjeka vidi kada je sam u kući, kada zaključa kućna vrata i navuče zastore na prozore? Postač, iako zna da ga u tom momentu niko ne vidi, samo iz straha od Allaha ne poseže za onim što kvari post. To je ta korist koju trebamo uzeti od propisivanja posta, da taj osjećaj Allahovog neprestanog nadzora nad nama iz ramazana prenesemo i u druge mjesece tokom godine.

Kada htjednemo da učinimo ono što nam je Uzvišeni Allah zabranio, da se sjetimo Njegovog neprestanog nadzora nad nama, da to ostavimo kao što smo u ramazanu ostavili jelo i piće koje je u osnovi, izvan ramazana, dozvoljeno, i druge stvari koje kvare post.

Žena, kada htjedne izići iz kuće nepropisno obučena, da se sjeti da je neprestano pod nadzorom Uzvišenog, da je neprestano pod nadzorom Onoga zbog kojeg je ostavljala jelo i piće u ramazanu u momentima kada je niko nije vidio. Mladić koji sjedi u parku sa djevojkom i nagovara je na razvrat da se sjeti da ga tog momenta vidi Onaj zbog kojeg je ostavljao jelo i piće u momentima kada ga niko nije vidio.

Zar nije apsurd, da čovjek u ramazanu ostavlja ono što mu je izvan ramazana dozvoljeno, hranu i piće, strahujući od Allaha, znajući da ga On neprestano vidi i čuje, a da nakon ramazana ne osjeća Njegov neprestani nadzor onda kada čini stvari koje su zabranjene u ramazanu i izvan njega. Pitanje koje se samo postavlja; da li smo o ovoj koristi posta u ramazanu ikada razmišljali, da li smo se čudili našoj naivnosti i kontradiktornosti.

Post nas uči tome da ne gubimo nadu u popravljanje stanja u našem društvu, društvu koje se odalo svim grijesima koji su im zabranjeni od strane Mudrog Zakonodavca.

Stanje muslimana je sigurno više nego jadno u svakom pogledu, materijalnom,

duhovnom, ekonomskom, političkom. Ali, to ni u kom slučaju ne znači da se stanje ne može popraviti. Šta je to učinilo Arape, koji su bili jedan od najbijednijih naroda u vremenu u kojem se pojavio Poslania, da su postali vodiči svijeta u svakom pogledu; materijalnom, ekonomskom, duhovnom. Ništa drugo osim njihovo pridržavanje za načela i principe Islama. Mjesec ramazan je idealna prilika i veliki pokazatelj da je moguće popraviti jadno stanje ummeta.

Ljudi koji su tokom cijele godine kršili Allahove granice u svakom pogledu sa prvom **noću** ramazana ostavljaju mnoge grijehe i mnoge loše navike. To nije samo slučaj sa muslimanima naših prostora, to je slučaj sa muslimanima cijeloga svjeta. Muslimani preko noći ostavljaju ono što im je Uzvišeni Allah zabranio i na taj način, za kratko, kreću putem koji im obećava uspjeh i sreću na dunjaluku prije uspjeha i sreće na onom svjetu.

Muslimani preko noći od pojave zore pa do zalaska sunca ostavljaju ono što će pokvariti post pa makar to u osnovi bila dozvoljena stvar.

Pa zar ne mogu da nastave tako tokom cijele godine, da žive životom pokornih Allahovih robova, koji se pokoravaju Gospodaru tokom cijele godine, a ne samo u jednom mjesecu. Malo je onih koji će uzeti ovu korist od propisivanja posta, jer velik broj ljudi ne posti na način koji od njega traži Islam. Da čovjek posti, a da sa njime posti njegov jezik, njegove oči, njegove ruke, njegove noge.

Da poste njegove oči od gledanja onoga što mu nije dozvoljeno, od gledanja u otkrivene žene, bez razlike na ulici ili na televiziji. Suprotno tome, da svoje oči uposli onim što će mu koristiti, kao što je učenje Kur'ana, čitanje korisne literature. Da posti njegov jezik od laži, ogovaranja. Suprotno tome, da ga uposli u onome što će mu koristiti kao što je spominjanje Allaha, učenje Kur'ana i mnoge druge korisne stvari.

Da poste sa njime njegove ruke, od bespravnog uzimanja imetka, od mita, od krade i da pokuša da ih uposli u onome što će mu koristiti.

Da sa njim poste njegove noge od hodanja prema onome što nije dozvoljeno, da poste od odlaska u kafanu, diskoteku i da ih uposli u onome što je dobro kao što je odlazak u džamiju radi obavljanja namaza, obilazak poznanika i rodbine Onaj ko bude postio na ovaj način, od njega je očekivati da i nakon ramazana ostane na tome, da to bude prvi korak u popravljanju jadnog stanja muslimana. Jer, ne moguće je da popravljamo stanje drugih ako sami sebe nismo popravili.

Zato kažemo, ovaj mjesec je idealna prilika da se korači prvi korak ka popravljanju jadnog stanja muslimana. Moramo biti svjesni da se od nas očekuje da koračimo prvi korak a zatim da očekujemo pomoć od Uzvišenog Allaha. Kaže Uzvišeni Allah: "Allah neće izmijeniti jedan narod dok on sam sebe ne izmijeni." Ako mi koračimo prvi korak na tom puti, sigurno neće izostati pomoć Uzvišenog i Svemogućeg Allaha.

Post nas uči lijepom moralu, lijepom ponašanju pa makar i kada budemo vrijeđani od strane drugih

Tu korist će takoder postići oni koji budu postili onako kako od njih traži Islam, a neće je postići oni koji poste tako što ostavljaju hranu i piće ne mijenjajući ništa kod sebe u vremnu posta. Poslušajmo smijernice najboljeg insana koji je ikada kročio Allahovom zamljom, riječi Allahovog Poslanika, koje je zabilježio imam Buhari od Ebu Hurejre r.a.: "Post je štit, kada neko od vas posti neka ostavi ružan i vulgaran govor, neka ne podiže svoj glas u ophodenju sa drugima, a ako ga neko bude vrijedao ili napadao neka kaže „Ja postim"."

Kako su divne smijernice Allahovog Poslanika njegovim sljedbenicima, kako bi sretno živjeli kada bi ih se pridržavali.Kada bi čovjek uspio da sačuva svoj jezik tokom mjeseca ramazana sigurno bi to bio veliki korak u ostavljanju ružnih i vulgarnih riječi koje velik broj ljudi koristi u svakodnevnom životu, do te mjere da su određene vulgarne uzrečice postale normalana pojava kod velikog broja ljudi.

Ako bi čovjek zaista želio da vidi da li je to pohvalano neka pogleda u javne nastupe političara ili drugih javnih ličnosti, pa će vidjeti da u svome govoru nikada ne koriste te izraze, a da je to ispravno i poželjno oni bi to sigurno koristili. Takoder, u prilog spomenutom ide i hadis kojeg smo spomenuli na početku teksta: "Ko ne ostavi laž i rad po njoj -niti vrijedanje drugih- Allahu nije potrebno njegovo ostavljanje hrane i pića."

Post nas uči solidarnosti i suosjećanju sa siromasima i onima koji ne uživaju blagodati koje mi uživamo

Jedna od velikih koristi koje bi trebao da postač uzme iz propisivanja posta je suosjećanje sa drugima, naročito sa siromasima. Čovjek kada posti sigurno ogladni, pa u tim momentima trebao bi da se prisjeti onih koji tokom cijele godine poste, ne zato što vole dobrovoljni post, već zato što nemaju šta da jedu.

Mi živimo u postratnom vremenu kada je mnogo onih koji iz raznoraznih razloga ne mogu sebi da priušte osnovne potrebe za egzistenciju. Stoga je na onima kojima je Allah podario blagodati svoje, i opskrbio ih pa posjeduju mnogo više od onoga što im je potrebno, da se suosjećaju sa braćom muslimanima koji ne mogu sebi priuštiti osnove egzistencije, da im pomognu i da im udijele onoliko koliko će im biti dovoljno.

Ne bi li na taj način zaslužili milost Allahovu, Allahov Poslanik je kazao: „Smilujte se onima koji su na zemlji nebi li se vama smilovao Onaj Koji je na Nebesima.“ Čovjek ne zna gdje može da zasluži Allahovu milost, zato je treba tražiti na svakom mjestu i na svaki dozvoljen način. Poznat je hadis u kojem Allahov Poslanik kaže da je Allah oprostio prostitutki samo zato što se sažalila kada je vidjela psa kako od žedi liže zemlju pa ga je napojila, pa joj je Allah oprostio zbog tog djela.

Ako je Allah oprostio prostitutki zato što se sažalila na stanje psa, pa zar da se ne smiluje onome ko se smiluje na stanje insana.

Ako bi se samo malo raspitali vidjeli bi da i u našem komšiluku ima onih koji su potrebni pomoći i onih koji sa nestrpljenjem čekaju da neko zakuca na njegova vrata i da mu udijeli nešto čime će riješiti osnovne probleme.

Post nas uči preciznosti i potpunoj predanosti Uzvišenom Allahu u onome što nam se naređuje od principa ove plemenite i savršene vjere.

Kako nas post uči preciznosti i potpunoj pokornosti Uzvišenom? Pogledamo li u post, vidjet ćemo da je to izuzetno precizan ibadet, ibadet koji počinje od pojave zore a završava sa zalaskom sunca.

Tako, ako bi postač postio cijeli dan i samo nekoliko momenata prije zalaska sunca, svjesno znajući da sunce nije zašlo, popio samo jednu kapljicu vode, njegov post bi bio pokvaren po jednoglasnom stavu islamskih učenjaka.

Samo nekoliko momenata prije zalaska sunca, minuta ili dvije, samo kapljicu vode i ništa više, zar nas to ne uči preciznosti i potpunoj predanosti Allahu u svemu što se tražio od nas muslimana. Trebali bi da tu potpunu preciznost koju prakticiramo u ramazanu prenesemo u svakodnevni život izvan ramazana, tokom cijele godine.

Da, kako god smo bili spremni u ramazanu da tačno u minut započnemo post i isto tako tačno u minut da prekidamo post, željno iščekujući glas mujezina, želeći na taj način da iskažemo potpunu predanost Stvoritelju Zamlje i nebesa, tako bi trebali izvan ramazana da smo spremni na potpunu pokornost u izvršavanju svega što nam se naređuje i ostavljanju svega što nam se zabranjuje.

Jer, zaista je nepojmljivo da je čovjek u jednom mjesecu tako predan Stvoritelju, a u preostalih jedanaest mjeseci tako je daleko od Stvoritelja i svega što on traži od svojih robova.

To nam nedvosmisleno ukazuje da preciznost u ibadetu posta nije bila plod potpune pokornosti već običaj koji je naslijeđen sa koljena na koljeno. Jer, da je ta preciznost nastala kao plod potpune pokornosti neminovno bi bilo da vidimo tragove te pokornosti, pa makar i u manjem obimu, kod ljudi nakon ramazana.

Čovjek, dok je postio, u sekundu precizno je gledao kada će iftariti, potpuno se pokoravajući Gospodaru, a nakon ramazana bez imalo oklijevanja ostavlja temeljna načela ove vjere na čijem čelu je obavljanje propisanih namaza. Bez imalo oklijevanja poseže za onim što je strogo zabranjeno načelima ove vjere pod raznim izgovorima koji na vagi vjere nemaju nikavu težinu.

Ta preciznost koju prakticiramo u ramazanu trebala bi da nas učini, da kada čujemo neku naredbu ili zabranu, da samo kažemo "Gospodaru, čuli smo i pokoravamo se". Kao što smo bili spremni u ramazanu da u sekundu pratimo i iščekujemo glas ezana tako i izvan ramazana da u najsitnije detalje budemo spremni da se pokorimo smijernicama Sveznajućeg.

Post nas uči strpljenju i jača kod nas to svojstvo koje nam je u ovim vremenima itekako potrebno.

Pogledajmo u post i vidjet ćemo da nas uči ovom velikom svojstvu, uči nas da budemo strpljivi. Postač od zore pa do zalaska sunca ostavlja ono za čime čezne njegova duša, ostavlja one stvari koje su mu izvan ramazana dozvoljene, ostavlja jelo i piće, ostavlja spolni odnos, tražeći time zadovoljstvo Onoga Koji kada je zadovoljan svojim robom učini da ga i drugi zavole.

Postač tokom cijelog dana čuje miris hrane koja mu je na dohvat ruke, hrana za kojom čezne njegova duša, gleda u pića koja je navikao piti tokom dana u kojima ne posti, strpljivo čeka iftara pa da okusi hranu koju je tokom cijelog dana gledao očima prepunim žudnje. Ako bi čovjek istinski to ostavljao radi zadovoljstva Gospodara, na taj način će steći naviku da se strpi na onome što njegova duša želi. Sutra, kada završi ramazan pa ga prohtijevi duše pozovu ka činjenju onoga što nije dozvoljeno, on će smoći snage da se odupre prohtjevima duše, pa makar to bilo nešto što njegova duša želi.

On je ukrotio prohtjeve svoje duše kroz školu posta, on čvrsto drži cugle prohtjevima svoje duše i daje joj ono što joj je dozvojeno, a toga zasigurno ima mnogo, jer ova vjera nije zabranila ništa a da za to nije dala alternativu. Primjera radi, zar Islam nije zabranio alkohol a dozvolio stotine drugih korisnih napitaka? Zar Islam nije zabranio kamatu a dozvolio je trgovinu i velik broj partnerskih poslovanja?

Zar Islam nije zabranio prostituciju a dozvolio je sklapanje braka? Zar Islam nije zabranio ženi da izlazi razgolićena iz kuće a dozvolio je da se žena uljepša svome mužu u kući na sve moguće dozvoljene načine? Psiholozi kada govore o ostavljanju loših navika kažu da čovjek ako želi da ostavi neku lošu naviku i zamijeni je sa nekom drugom, treba da tu ponovi od šest do dvadeset i jedan puta, ako uspije to postaje njegova navika.

Ovo je jedinstvena prilaika da ostavimo loše navika, lunarni mjesec ima dvadeset devet ili trideset dana, što je dovoljno da čovjek ostvari spomenute pokušaje.

Post nas uči da budemo principijelni, da se ne kolebamo, kada donesemo odluku da stojimo iza nje i da istrajemo u tome.

Pogledajte samo kako je ispravnost posta u ramazanu uvjetovana donošenjem čvrste odluke od noći, da će čovjek postiti sutrašnji dan. Postač treba da istraje u toj odluci tokom cijelog dana u kojem posti sve dok ne upotpuni dan, a ako bi u toku dana donio odluku da prekine post, pa makar i ne pojeo ništa, neki učenjaci su kazali da je time njegov post pokvaren Čovjek ako tokom cijelog ramazana bude donosio čvrste odluke da će istrajati u postu sve do kraja mjeseca, to će ga učiniti da bude od onih koji se ne kolebaju u donošenju odluka. Ta navika, ta čvrstina, to nekolebanje nam je itekako potrebno kako u ramazanu tako i izvan njega, kada je u pitanju izgradnja čovjekove ličnosti.

Potrebni su nam ljudi sa jakim odlukama, koji kada kažu da neće činiti ono što im je zabranjeno ili da će ostaviti određeni porok koji je postao dio insana, da su čvrsti u svojoj odluci i da će ustrajati u tome. Da kada kaže da ostavlja loše i pokvareno društvo koje vodi putem kojim nije zadovoljan Gospodar, da istraje u tome i da se ne koleba po tom pitanju, kada ih sutra vidi kako u zabludi i grijesima provode svoj ovodunjalučki život, a za koji će precizne i stroge račune polagati na Sudnjem danu.

To su neke od poruka posta koje bi trebali da uzmemo i da ih pretočimo u svakodnevni život.

Autor teksta: **Elvedin Pezić prof.**

Tehnička obrada i izdavaštvo; **Studio Din -Chicago**

Septembar 25. 2007 / 13 Ramadhan 1428

www.studio-din.com